

Instytut Pamięci Narodowej - Archiwum

<https://archiwum.ipn.gov.pl/pl/upamietnianie/dekomunizacja/zmiany-nazw-ulic/nazwy-ulic/nazwy-do-zmiany/40058,ul-Zemajtisa-Kiejstuta.html>
01.04.2026, 12:03

ul. Żemajtisa Kiejstuta

*W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nazwa ul. Kiejstuta Żemajtisa **powinna zostać zmieniona** jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. RP z 2016 r. poz. 744).*

Kiejstut Żemaitis (1906-1973) - działacz komunistyczny, wysoki urzędnik PRL, członek władz centralnych PZPR, minister w rządach B. Bieruta i J. Cyrankiewicza, rektor AGH.

Urodził się w Piotrkowie Trybunalskim. Studia na Wydziale Hutniczym ukończył w 1928 roku. Uzyskał stopień inżyniera metalurga. Przed wojną pracował m.in. w hucie Baildon w Katowicach czy w hucie w Częstochowie.

Od sierpnia 1944 roku był żołnierzem II Armii Wojska Polskiego. Po demobilizacji, od 1946 roku był działaczem komunistycznej Polskiej Partii Robotniczej. W latach 1946-49 był zastępcą dyrektora w Centralnym Zarządzie Przemysłu Hutniczego w Katowicach. W latach 1952-1956 reprezentował komunistyczną PZPR w Sejmie PRL. W latach 1952-1959 był Ministrem Hutnictwa w rządach B. Bieruta oraz J. Cyrankiewicza oraz Ministrem Przemysłu Ciężkiego (po połączeniu Ministerstwa Hutnictwa z Ministerstwem Przemysłu Maszynowego w marcu 1957 r.) w rządzie J. Cyrankiewicza. W 1957 roku był członkiem delegacji na posiedzenie Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Od 1959 r. był zastępcą przewodniczącego w Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Wchodził w skład Komitetu Centralnego PZPR w latach 1959-1968 (najpierw jako zastępca członka, a następnie jako członek). W latach 1965-69 był członkiem Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Krakowie.

W 1961 roku otrzymał nominację profesorską w AGH. Kierował Zakładem Elektrometalurgii Stali, a następnie objął Katedrę Metalurgii Stali. Od 1963 roku był przez dwie kadencje rektorem AGH. W marcu 1968 roku, podczas posiedzenia Egzekutywy KW PZPR w Krakowie, domagał się radykalnych działań wobec protestujących studentów: „wkroczyć zdecydowanie z całą siłą, łącznie z aresztowaniami i wszelkimi restrykcjami. Należy ostro ustosunkować się do uczestników, a organizatorów usuwać z Domów Studenckich”. Organizował obowiązkowe wiece na Auli AGH, połączone z groźbami skreślenia z listy studentów.

(JRKr, MKKr)

